

Không cần ai nói, mà chúng ta đều cảm nhận sự thay đổi của thời tiết. Chúng ta đã bước vào mùa thu với thời tiết dịu nhẹ hơn và với khí trời mát dịu, cây cối thay màu, đổi lá khiến tâm hồn con người cũng cảm thấy rung động ít nhiều giữa sự sống máy móc. Nếu thiên nhiên không có những thay đổi thì sự sống thật nhàm chán. Chính nhờ những thay đổi của bốn mùa, tám tiết mà sự sống con người thêm ý nghĩa. Nếu sự sống con người chúng ta luôn luôn có những thay đổi mà nhiều khi chúng ta thấy khó chấp nhận. Khó chấp nhận vì những thay đổi đó không nhiều thì ít, luôn luôn diễn ra trong chúng ta một cảm giác buồn bã, nuối tiếc. Có người đã nói, Những thay đổi, dù là những thay đổi ta mong muốn nhất, đều diễn ra trong chúng ta một cảm giác buồn rầu. Bốn có cảm giác đó giữa lúc giao mùa này không? Thời tiết thay đổi và những thay đổi trong đời sống khiến chúng ta buồn đau và suy tư về đời sống. Điều đáng buồn là giữa xã hội máy móc và những đòi hỏi của đời sống, chúng ta đã không còn có thì giờ để dừng lại, và rồi hết ngày này sang ngày khác, hết tháng này đến tháng kia, một năm nữa lại trôi qua, cuộc đời của chúng ta ngắn lại và chúng ta vẫn không thấy ý nghĩa của đời sống.

Trong một vài phút ngắn ngủi của những giờ trình phát thanh hôm nay, mà tôi buồn đau chân, suy nghĩ một ít về đời sống và tìm cho mình một hướng đi để đời sống có ý nghĩa hơn giữa những thay đổi của đời sống.

Trước hết, chúng ta cần biết rằng dù cuộc sống thay đổi, có một điều không bao giờ thay đổi, đó là Đức Chúa Trời, Thiên Chúa, Đấng tạo dựng chúng ta. Bởi lẽ chúng ta rõ ràng nhất của điều này chính là những thay đổi trong vũ trụ và con người. Bốn mùa, tám tiết thay đổi, điều đó chứng tỏ Thiên Chúa vẫn cảm nhận quy luật trời, cai quản và điều khiển mọi sinh hoạt của vũ trụ, cần không. Quả thật chúng ta nằm trong thái dương hệ và vẫn chuyển theo đúng quỹ đạo thiên Chúa đã định đặt từ ngàn xưa. Chúng ta thường nói, Ngày mai trời lại sáng điều này cho thấy tính cách bất biến của Thiên Chúa. Dù cuộc đời thay đổi, dù núi đồi dời chuyển, Thiên Chúa không bao giờ thay đổi. Chính nhờ tính cách bất biến của Thiên Chúa mà chúng ta mới có thể tiếp tục sinh tồn.

Thánh Kinh ghi lại Thiên Chúa phán dạy như sau: "Dù núi dời, dù dời chuyển, những lòng nhân từ Ta đời với người; chẳng dời khi người. Lại giao ước bình an của Ta chẳng chuyển, Chúa Hằng Hữu là Đấng chẳng đổi lòng xót người phán vậy." Nhờ vậy, chẳng những Thiên Chúa là Đấng không thay đổi, tình yêu của Chúa đời với chúng ta cũng không bao giờ thay đổi. Thánh kinh dạy: Ngài đã yêu kẻ thù mình trong thế gian thì càng yêu cho đến cuối cùng. Có bao giờ Bốn suy nghĩ đến tình yêu Thiên Chúa dành cho Bốn không? Có thể chúng ta không biết,

không cảm nhận, nhưng Thiên Chúa lúc nào cũng yêu thương chúng ta như cha đối với con. Tác giả Thánh Vịnh thứ 103 nói rằng:

Chúa Hằng Hữu thương xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha thương xót con cái mình vậy vì Ngài biết chúng tôi nên biết gì, Ngài nhìn lại chúng, chúng tôi đang bị đổ t (Thánh Vịnh 103:13-14)

Đây là bài nói về văn của nhà thơ cho thấy Thiên Chúa yêu thương con người chúng ta vì Chúa thấy rõ tính cách mong manh của đời sống con người. Thiên Chúa biết rằng chúng ta chỉ là cát bụi, sẽ trở về với cát bụi và chúng ta cần tình yêu của Ngài để sống còn và sống mới để có ý nghĩa.

Thiên Chúa đã thể hiện tình yêu của Ngài trong cái chết thay thế của Chúa Giê-xu. Chúa đã chết để chuộc tội cho chúng ta. Chúng ta mới là những người đáng chết nhưng Thiên Chúa đã chịu chết thay cho chúng ta. Chỉ cần đặt đức tin nơi Chúa là chúng ta kinh nghiệm được tình yêu đối với của Ngài. Thiên Chúa yêu thương và quan tâm đến mọi chúng ta. Ngài biết nhu cầu lớn nhất của con người chúng ta không phải là cơm ăn áo mặc nhưng là mới được quan tâm đến bởi chính Ngài là Đấng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sự sống, hơi thở và những gì ta đang có. Làm con mà thiếu tình thương của người cha thì đời sống thật thiếu ý nghĩa. Thiên Chúa là Cha, Ngài lúc nào cũng yêu thương chúng ta và chỉ trông mong, chờ đợi chúng ta quay lại với Ngài.

Phúc Âm hay tin mừng này được rao giảng cũng chỉ với mục đích đó: kêu gọi mọi người quay trở lại với Thiên Chúa, tiếp nhận tình yêu của Ngài như đứa con hoang đường trở lại với mái ấm gia đình, với người cha thân yêu. Có thể chúng ta cho rằng mình không phải là đứa con hoang đường đó cho nên không cần phải quay lại. Nhưng thực tế của vấn đề là: Mọi người đều có tội (Thi Rô-ma 3:23). Con người chúng ta do Thiên Chúa tạo dựng nhưng chúng ta đã phản bội Ngài, không tôn thờ Ngài, nhưng Thiên Chúa thì lúc nào cũng yêu thương chúng ta, luôn luôn trông mong chờ đợi chúng ta quay trở về. Hôm nay trong những ngày chuyển mùa này, đặc biệt mong Bên cũng chuyển mình, đặt lại vấn đề: Ai đã tạo dựng nên mình? Ai đã ban cho mình sự sống, hơi thở và những gì mình đang có? Khi thế giới đổi thay và trở về với cát bụi, linh hồn chúng ta sẽ đi về đâu? Tất cả chúng ta đều biết, chết rồi không phải là hết. Sâu kín trong tâm hồn chúng ta đều biết có đời sau, có thiên đàng, có phật, có đời sống sau sự chết mà quyết định của chúng ta hôm nay sẽ ảnh hưởng đến cõi vĩnh hằng. Thiên Chúa là người Cha thương

yêu và đêm ngày trông mong chúng ta quay trở lại với Ngài.

Nhưng vậy, chúng ta đã thấy Thiên Chúa không thay đổi, tình yêu của Ngài không thay đổi nhưng còn một điều nữa không bao giờ thay đổi, đó là đức thành tín của Chúa. Thánh Kinh dạy:

Mọi buổi sáng Ngài mới luôn, đức thành tín của Ngài không bao giờ phai! (Ca Thán 133:3)

Mọi buổi sáng khi thức dậy là chúng ta có một ngày mới nguyên vẹn. Sáng hôm sau, Thiên Chúa lại ban cho chúng ta một ngày mới khác. Mọi ngày là một món quà mới Thiên Chúa ban cho con người. Bạn có thấy điều đó không? Mọi buổi sáng thì Ngài mới luôn, đức thành tín của Ngài không bao giờ phai. Và một thay đổi, lòng người thay đổi nhưng Thiên Chúa không bao giờ thay đổi, tình yêu của Ngài không thay đổi và Ngài luôn luôn giữ lại hứa của Ngài. Chúa hứa rằng ai đến với Chúa, Chúa không bao giờ bỏ ra ngoài. Chúa hứa ai đến với Ngài sẽ không còn khao khát điều gì nữa. Chúa hứa tha tội và ban cho chúng ta an nghỉ thật sự. Tất cả những bài rồi, những nhạc và sự u tối trong đời sống đời này rồi mà đến. Tất cả đã làm nên một thế giới giao tiếp của con người và Thiên Chúa. Chúa Giê-xu đã giảng dạy, cho chúng ta một thế giới mới, lãnh ban ân thay thế cho con người để mọi con được sống. Con được sống đã rồi, nhưng chúng ta có chịu đi trên con đường sống sống đã rồi hay không?

Bạn thân mến, chúng ta đã bước vào Mùa Thu, mùa của sự thay đổi. Có lẽ chúng ta cũng thấy lòng mình chùng xuống trước những thay đổi của sự sống và đất trời. Và một thay đổi, đất trời thay đổi, nhưng hãy nhớ Thiên Chúa không bao giờ thay đổi, tình yêu của Ngài dành cho chúng ta không bao giờ thay đổi và đức thành tín của Chúa cũng vậy, lúc nào Ngài cũng mong chờ chúng ta quay trở lại với Ngài. Nếu có một điều gì cần thay đổi trong lúc này đó chính là tâm hồn của chúng ta, tâm lòng của chúng ta, hướng đi của đời sống chúng ta. Thiên Chúa đã tạo thay đổi để những chúng ta và những thay đổi cần thiết trong đời sống. Bạn có chịu thay đổi để đáp ứng lại tiếng gọi của Thiên Chúa không? Ăn năn sám hối chính là thay đổi cần thiết nhất vì nó có nghĩa là chúng ta phải đổi hướng để quay trở lại với Thiên Chúa yêu thương, nhân từ, là nguồn của tình yêu và là Đấng không bao giờ thay đổi. Mùa thu đã đến, và một thay đổi, đất trời đã thay đổi. Bạn có thay đổi nào trong đời sống của mình không?

Mục sư Nguyễn Văn Thanh

Chủ tịch Hội Truyền Tin Lành